

ZUŠkovinky únor 2018

ZUŠ J. B. Foerster
1. 2. 2018

Premiéra se blíží - „STVOŘENÍ SVĚTA“ - podruhé

Když se vyjede na pár volných dní někam na samotu do přírody, bývá cíl jasný: rekreace a regenerace. Když vyjede na pár volných dní na samotu do přírody skoro stovka dětí z jičínské ZUŠ se svými učiteli, bývá také cíl jasný: žádná rekreace a žádná regenerace.

Na soustředění v Prostředním mlýně se staly Pololetní prázdniny časem, ve kterém se pracovalo s větším nasazením, než v časech všedních. Od čtvrtečního večera do nedělního poledne probíhaly ve všech prostorách rekreačního zařízení zkoušky muzikantů, zpěváků a herců. A když píšu ve všech prostorách, myslím tím skutečně všude: ve společenských místnostech, na pokojích, po chodbách i kupříkladu v prádelně. Nebylo zbylí - přípravy muzikálu Stvoření světa se přehoupaly do třetí třetiny, a to je potřeba využít každého volného dne, volné hodiny, volné chvíle. Nejde o to, že byly děti vždy v danou hodinu připravené pěkně pospolu na zkoušku orchestru a na zkoušku muzikálového herectví. Na tom není nic podivného, protože prostě musely. Jde o to, že i v čase odpočinku bylo slyšet v celém Prostředním mlýně hudební nástroje a zpěv. Děti hrály a zpívaly muzi-

kálové skladby, přestože nemusely. Ony chtěly. A ve zbytku volného času si po skupinách připravily vlastní vystoupení, aby jeden večer pobavily sebe navzájem a učitele.

Na soustředění přijeli předat zkušenosti a invenci dva profesionálové - herec a režisér **Patrik Šimůnek** a herečka, scenáristka a režisérka **Sárka Vaculíková**. Patrik Šimůnek se po jednom odpolední, stráveném práci s dětmi, nedokázal zbavit údivu, jak jsou šikovné. Rekl, že talent a nasazení nestačí. "Je zřejmé, že děti jejich práce baví. Pak dokážou VSECHNO." A Sárka Vaculíková? Jen co se začala dívat na zkoušku prvního dějství, rozslzla se. "Mně to normálně dojmá," přiznala. A co teprve, když se přišla podívat na zkoušku orchestru se zpěváky... "No - a brečím," prohlásila. Už jen to, že se na místě rozhodla přespat a zažít s dětmi ještě poslední dopoledne zkoušek, svědčí o tom, jak se jí soustředění líbilo.

Líbilo se všem zúčastněným. Přestože bylo únavné, únava to byla povznášející.

Když jsem v úvodu článku napsala, že cílem soustředění nebyla "žádná rekreace,

žádná regenerace", je to sice pravda - cílem byla práce. Jenomže přesto se dostavil pocit, že jsme si všichni, děti i učitelé, svým způsobem odpočinuli a obnovili síly. Jednoduché vysvětlení - protože si to všichni užili. Všechny nás spojovala společná věc a všichni jsme věděli, že to má a bude mít smysl. Věříme, že si diváci stejně tak užijí představení, že jim děti zprostředkují silný zážitek. Těšíme se na shledanou v březnu.

Termíny představení:

- * 26.-28. 3. a 3. 4. vždy v 10:00
- * 28. 3. v 19:00 - premiéra
- * 29. 3. a 3. 4. vždy v 18:00
- * Pokud bude o představení zájem, bude me hrát ještě 4. či 5. 4. vždy v 18:00

Vstupenky jsou již nyní v předprodeji v Městském informačním centru, Valdštejnovo náměstí 1, telefon: 493 534 390.

Mgr. **Martina Komárková**

Úspěšně přijaté žáčky na konzervatoře v ČR

KLAUDIE NGUYEN

Populární zpěv - Konzervatoř Praha
Vyučující Veronika Kaiserová

BARBORA VESELKOVÁ

Klasický zpěv - Konzervatoř Praha
vyučující Pavlína Hrdinová

DARINA STRÁNSKÁ

Klarinet - Konzervatoř Pardubice
vyučující František Komárek

na Stránská (ze třídy p. uč. MgA. Františka Komárka) ke studiu hry na klarinet na Konzervatoř v Pardubicích, **Barbora Veselková** (ze třídy p. uč. Pavlína Hrdinové DiS.) byla přijata dokonce na obě konzervatoře, kam dělala talentové zkoušky, na Konzervatoř v Teplicích a Pražskou konzervatoř. Pravděpodobně bude studovat její oblíbený klasický zpěv v Praze, kam byla přijata ke studiu populárního zpěvu i **Klaudie Nguyen** (ze třídy p. uč. Veroniky Kaiserové). Nejen všem vyučujícím patří velké poděkování v přípravě, ale také paní učitelce Ing. Kataríně Kalvodové, která je připravila z hudební teorie.

Všem třem studentkám gratulujeme a do jejich dalšího studia přejeme mnoho spokojenosti, štěstí a úspěchů!

Bc. **Jaroslava Komárková**

V posledních letech se stalo tradicí, že nám naši nejlepší žáci odcházejí studovat hru na nástroj či sólový zpěv na

střední umělecké školy, v tomto případě na konzervatoř.

V letošním školním roce byly přijaty - Dari-

Oddělení EKN - hra na keyboard

Práce v nahrávacím studiu

Dobrý den, děti, rodiče a přátelé naší školy. Tento měsíc bych se s vámi rád podělil o informace z našeho nahrávacího studia. Naši žáci, kteří chodí od září do předmětu Počítačová praxe se již naučili základy nahrávání MIDI i audia a nyní se začali věnovat prvnímu reálnému projektu. Ve spolupráci s kytarovým oddělením nahrávají výkony letošních absolventů a násled-

ně nahrávky zpracovávají až do finálního zvukového souboru. Učí se tak i pokročilé techniky jako je ekvalizace, komprese, práce s reverbem, nastavené mikrofonů pro snímání různých nástrojů a hlavně se učí správným způsobem poslouchat nahrávky.

Jejich výsledná práce bude věnována absolventům kytarového oddělení jako

upomínka na dobu, kdy chodili k nám do školy. V letošním roce pak máme ještě v plánu spolupráci s klavírním a smyčcovým oddělením. Předmět **Počítačová praxe** je dostupný všem zájemcům z hudebního oboru zejména na druhém stupni studia.

Mgr. Pavel Krčmářik

Oddělení dechových nástrojů

Jsem tu „novej“ Jan Rýznar

Od mého zářijového nástupu do jičínské ZUŠky, jsem byl sklálopevně přesvědčen o tom, že psát do školního časopisu je výsadou vedoucích jednotlivých oddělení. O to větší bylo mé překvapení, když mi pan učitel Klazar (který je mimochodem, vedoucím dechového oddělení) sdělil tu radostnou novinu, že už bych měl být v polovině školního roku rozkoukaný a také přispět svou troškou do mlýna :). Což o to, rétor jsem vynikající, ale něco napsat? A navíc tak aby se to dalo číst?! Nejprve jsem tedy chtěl v záchvatu paniky opsat pojednání paní učitelky Hovorkové, samozřejmě bych změnil jména a nikdo by určitě nic nepoznala... Ale nakonec jsem se k této výzvě rozhodl postavit čelem! Zároveň ale pevně doufám, že bystrý čtenář odhalí mé novinářské nedostatky už v tomto pekelně dlouhém úvodu a další čtení mé novinářské prvotiny vyhodnotí jako zbytečnou ztrátu času.

Ale pokud by se přeci jen někdo našel... Pak tedy vězte, že i přesto že nejsem koudelníkův syn, pocházím z Kutné Hory. V tamní - tehdy ještě Lidové škole umění - jsem okusil jaký je to pocit vystupovat poprvé na veřejnosti, co je to vlastně ta tréma, o které mi starší sestra s dostatečným předstihem vyprávěla a vůbec, jaký je to vlastně nakonec krásný pocit, když jsou neko-nečné etudy, stupnice a nácviky přednesu, nakonec po zásluze odměněny vřelým potleskem získaného publika. Odmalička jsem byl zcela fascinován zvukem saxofonu. Když mi tedy maminka oznámila, že již zítra nastupuji na zobcovou flétnu, plakal jsem až do večera. Nakonec jsem si ale celou peripetii od flétny přes klarinet až po kýchžený saxofon, vlastně celkem užil. Nejvíce samozřejmě na zájezdech orchestru, kde jsem s velkým překvapením získal i svůj první honorář v podobě párku a

limonády. Na honorář se vlastně vůbec pěkně zvyká. A proto jsem s vidinou horentních příjmů - až budu „slavnej“ - nastoupil na Vojenskou konzervatoř v Roudnici nad Labem. Celých šest let jsem si žil na roudnickém zámku, stojícím na pevných základech vinných sklepů. Po absoltoriu ve hře na fagot a klarinet se saxofonem, jsem se stal členem Posádkové hudby Hradec Králové, kde jsem setrval až do jejího zrušení v roce 2009. V té době už jsem ale učil, v mé mateřské ZUŠ Kutná Hora.

Mimochodem zaslužíte můj obdiv, pokud jste dočetli, až sem :-). Od září 2014 bydlím v Libošovicích u Sobotky, a proto jsem občas koketoval s myšlenkou, dojít se zeptat do Jičína, zda by náhodou nebylo volné místo pro učitele mého zaměření. Kdybych byl býval věděl, co vím teď, věřte, že bych paní ředitelku otravoval svým dotazem denně! Co bych chtěl opravdu vyzdvihnout, je vřelé přijetí jak vedení, tak kolegů. V Jičíně totiž doopravdy téměř nic není problém, a pokud je, určitě se dá nějak řešit. Víím, zní to jako prázdná fráze k zalíbení, ale za svým tvrzením si pevně stojím!

No a nakonec nesmím zapomenout ve svém výčtu na ty nejdůležitější, kterými jsou žáci naší školy. Pravda, každý začátek je těžký a vzhledem k mému vzeření, se mě některé děti už při domlouvání rozvrhu bály a prosily maminku, že už budou hodné a že chtějí určitě k nějaké paní učitelce :). Nakonec ale po pár hodinách zjistily, že legrace může na hodině být i s panem učitelem, který sice nemá moc vlasů, ale za to má legrační vousy.

Zkrátka sečteno a podtrženo, mně se tady líbí! A jak se tu se mnou bude líbit Vám, zjistíte třeba na hodinách saxofonu :-).

Jan Rýznar DiS.

Klavírní oddělení

Dva u klavíru aneb Čtyři ruce zможou více

Klavíristé jsou osamělí běžci. Pokud právě nedoprovázejí nějaký sólový nástroj, jsou na pódiu většinou sami. Na jednu stranu mají zodpovědnost pouze za sebe, což je výhoda,

tlukot srdce a dech na stejné vlně. U jiných jsem musela brzdit pendolino a popohánět osobák. Ale co je důležité, na konci děti stejně cítily dynamiku, agogiku, výraz. Dokázaly společně pracovat na detailu, poslouchat se. Vzájemně se podporovaly, povzbuzovaly. Byl to zážitek. Mám velkou radost, že si čtyřručně zahrály všechny děti. Od těch nejmenších, které začaly se studiem v září, po ty nejstarší. A publikum bylo úžasné. Atmosféra příjemně komorní, rodinná. Odměňovalo malé klavíristy úsměvy a potleskem. Prostě báječná muzikantská hodinka, která, jak doufám, dala základní kámen nové tradici.

Pohledy z publika:

Každý koncert děti obohatí, inspirovat je, povzbudí, dá jim pocit důležitosti. Obzvláště pak čtyřruční hra, kdy i ty nejmenší si uvědomí náročnost hraní ve dvou a zároveň odpovědnost za výkon vůči druhému. Při pohledu na ten nádherný monstrózní Mistrál v Porotním sále vypadají malí klavíristé trochu bojácně. Možná, že ve dvou dostanou pocit, že jsou nejen víc slyšet, ale i vidět.

Šárka Novotná

Dnešní klavírní koncert po čtyři ruce se odehrával v příjemné atmosféře. Malí klavíristé dokázali sladit své hbité prsty a zahráli své skladby velmi profesionálně. Děkujeme tímto i paní učitelce Regině Krchňákové za výbornou přípravu a jejich vedení.

Bronislava Podhajská

Musím přiznat, že čtyřručním skladbám jsme nevěnovali zvláštní pozornost. Ani jsme nezkoušeli interpretovat druhou polovinu, prostě nácvik klasické písničky. Možná proto, jsme byli na koncertě překvapení, že skladby v kompletu zní úplně jinak, bohatě, jako od zkušeného klavíristy.

Velmi obohacující bylo pozorovat spolupráci dětí. Zvláště u Majdy a Erazima (vycházím z předešlého koncertu), kdy Erazim rozloží noty a je vidět, že se velmi soustředí, aby tam byla každá notička, kdežto Majda hraje z patra, do not se nepodívá, a hraje spíš mimochodem. V interpretaci se trochu přetahují, ale v okamžicích souladu zní skladba hezky, bohatě. Úžasná spolupráce dvou malých človíčků, kteří se teprve učí, co je to partnerství. Jiné páry působily už od zasednutí ke klavíru velmi kompaktně. Určitě to bude také věkem a určitě praxí. Děkujeme Vám za úžasný nápad, nádherný koncert, který obohatil nejen děti, ale myslím i nás rodiče a připomněl nám potřebu partnerství.

Pavel Macák

na tu druhou jim chybí sdílení... Sdílení pocitů... radosti... společných zážitků. Čtyřruční hra je skvělou příležitostí si právě toto užít. Do přípravy koncertu Dva u klavíru aneb Čtyři ruce zможou více se děti pustily s velkým nadšením. Byla to silná motivace. Ti, jejichž příprava na hodiny není zrovna vzorová, pracovali s velkou pečlivostí a skladby se naučily rychle. Pociťovali váhu odpovědnosti. Ejhle, ono to funguje. A co víc? Při nácviku jsme si užili spoustu legrace a děti práce bavila. Dvojčky byly různé. U některých hned od začátku byl

Obor taneční a literárně dramatický a „muzikállovci“

Třetí třetina příprav na premiéru

Zase jsem si tak neplodně přemítala, jak shrnout práci dramatického a tentokrát i tanečního oboru. Proč oba obory při jednom? Protože pracují společně, pro společnou věc, se společným zaujetím, společnou snahou, se společnými obavami, se společným očekáváním a v čase, který je vyměřený pro všechny společně. Ano, samozřejmě se všechno společně týká našeho společného muzikálu. Ale jak všechno, co se událo na přelomu druhé a třetí třetiny příprav muzikálu, shrnout do informativního článku..?! Nepřišla jsem na to. Namísto událostí jsem si totiž vybavovala jednotlivé aktéry toho společného díla. A došlo mně, že tentokrát nenapišu všeobecný článek, ale osobní dopis:

Milé děti :-)

Nejprve se obracím k vám, z muzikálového herectví a dramatiků. Nebyť soustředění v Prostředním mlýně, kde jste odváděly úžasnou práci (a připomínám tím i skvělá, vámi vymyšlená, připravená a zahraná představení v sobotu večer), neuvědomila bych si několik zásadních věcí, které byste si měly uvědomit i vy: Umění hrát nevznikne lusknutím prstu. Kdyby ano, žádné dramatické kroužky, obory, konzervatoře, DAMU a JAMU by nebyly zapotřebí. Vy jste přišly a začaly se učit hrát v ZUSce před pouhými čtyřmi měsíci, neměly jste žádný čas na pozvolná cvičení, průpravy - skočily jste přímo do studování velmi, velmi náročného dvouhodinového představení. A muzikálové herectví je samo o sobě náročná dřina, protože hlavní protagonisté musí být činoherci a zpěváci, vládnout tělem a mít setsakra "výraz". Vzpomeňte si, jak jste se učily už jenom chodit přirozeně :-)) Text nedeklamovat, tvářit se z ničeho nic jinak, než jste se zrovna cítily, jak jste poznávaly role, do kterých jste se měly převléct (Nesmějte se, Motyli, Květinčky, Pávi nebo Houby! Nemyslím tím, že vy jste se musely vcítit do přírodnin, ale to, že jste se musely stát "zrovna narozenými" a sborově mluvit tak, jak byste pravděpodobně, doufám, nikdy nemluvíly :-)) Patrik Šimůnek a Sárka Vaculíková, profesionální herci, kteří s vámi na soustředění pobýli a snažili se předat vám své zkušenosti a svou invenci, prohlásili nezávisle na sobě: "Je neuvěřitelné, co všechno děti za tak krátkou dobu zvládly..." Je to tak a měly byste to o sobě vědět. Ale, milé děti, nepišu vám to proto, abyste si řekli "no paráda, jsme všichni skvělí, tak se poneseš na vlně, sfoukneme zbytek a doplujeme si k premiéře"!!!! Naopak, berte to jako ocenění d o s a v a d n í práce, pamatujte, že bez dokonalého naučení se textu (!!!!) nezmůžete nic, a do závěrečné etapy dejte všechno, co umíte, co je ve vás, jací jste. Protože teď už je jasné, že na to máte. Důležitá poznámka: Víte, co mně přišlo zvláštní? Ze právě ve chvíli, kdy jsme si s paní učitelkou Duškovou poprvé oddechly, že to fakt dáte, jste začaly poprvé pochybovat vy. Naštěs-

tí to paní učitelce Duškové zvláštní nepřipadalo vůbec, naopak uholda hřebík na hlavičku :-)) "To je jasné, oni pochopili a pocítili odpovědnost za sebe a představení, dostali se tak daleko, že si skutečně uvědomili své role a odpovědnost za ně. V tu chvíli jsme si my mohly oddechnout."

Ted' se obracím na vás, tanečnice a tanečníci. Jak vzniká taneční vystoupení jsem poznala až díky vám. A zjistila jsem, že pro vás platí v podstatě totéž co pro "herce". Za stejně dlouhou - krátkou dobu umíte náročnou choreografii tak, že já divačka vnímám už teď atmosféru, kterou při hudbě dokážete ztvárnit. Vůbec nechápu, jak si můžete pamatovat všechny pohyby, dělat každý sám za sebe a přitom být součástí působivého celku. A díky zkouškám, při kterých vás sleduji, jsem si uvědomila, že stejně jako herci, m y s í také tanečníci "mít výraz". Slyšela jsem, jak vám paní učitelka Černochová říká: "Nestačí pracovat s tělem, musíte si přitom i správně tvářit!!!!" A viděla jsem, že je to tak. Musíte znát své role, rozumět situacím, které spoluvytváříte, a stejně jako hercům nestačí znát text, ani vám nestačí vědět, odkud kam a jak se máte pohybovat. Předáváte divákům i to, co máte v sobě. Emoce. Víte, jak se pozná, kolik náročných prací máte za sebou? Když já jako laik nesleduji, kdo z vás kdy zvedá ruce, kdo tvoří kruh, kdo jakým krokem přichází a odchází, ale působí na mě právě ty emoce, které díky znalostem všech tanečních základů vyvoláváte a předáváte.

Emoce, milé děti. Vy všechny musíte pracovat s emocemi, protože umění bez emocí není možné. Abyste předávaly emoce, musíte je samy prožívat. Tak to prostě je. Kvůli emocím budete někdy z toho, co děláte, nadšené, jindy zoufalé. Někdy budete přesvědčené, že všechno zvládnete, vzápětí si budete jisté, že nezvládnete vůbec nic. Budete se radovat, budete se bát, budete si pokaždé říkat, že jste mohly odvést svou práci lépe, jinak - i o tom je umění, smiřte se s tím. To, co můžete a musíte, je učit se s plným nasazením a maximálně se připravit. Ale nespolehejte na to, že budete mít někdy pocit, že je hotovo, jako třeba po písence ve škole. V umění není nikdy nic hotové. Výborný herec Petr Čepek to kdysi vystihnul: "Divadlo znamená neustálé hledání."

Čili, milé děti, povzbuzení do poslední třetiny příprav před premiérou: To nejtěžší máte za sebou - a to nejtěžší máte před sebou :-)

Poprvé

Mgr. Martina Komárková

Pěvecké oddělení

Nováček- Nikola Hovorková

Milý čtenáři, máme za sebou první pololetí tohoto školního roku. Jako nová posila pedagogického týmu jsem dostala příležitost napsat, jak se mi doposud na naší škole líbí a stručně o sobě něco říci. Vedle sólového a muzikálového zpěvu vyučuji také hudební kulturu, a to jak zde v Jičíně, tak i na pobočce v Sobotce, kde vedu i malý osmičlenný sbor. K hudbě mě přivedl můj dědeček, který zpíval a hrál na varhany. Od mládí jsem navštěvovala ZUŠ v Novém Bydžově a poté jsem vystudovala Janáčkovu konzervatoř a Gymnázium v Ostravě v oboru sólový zpěv. V loňském roce jsem dokončila bakalářské studium na Pedagogické fakultě v Hradci Králové v oborech Hudební kultura a Sólový zpěv. Během těchto posledních tří let, jsem měla příležitost zúčastnit se Česko-Slovenské soutěže pedagogických fakult, kde jsem získala druhé místo a nejceněnější zkušeností byla možnost zazpívat si Mozartovy arie s Komorní pardubickou filharmonií. První pedagogické zkušenosti jsem nasbírala v ZUŠ ve Smiřicích, kde jsem také vyučovala zpěv a hudební nauku.

Můj první dojem z této Základní umělecké školy byl nad očekávání. Při prvním setkání s paní ředitelkou Komárkovou, která mě provedla celou školou, jsem prohlásila, že je to jako malá konzervatoř. Možnosti, prostory i kvalitní vyučující, která tato škola nabízí jsou chloubou této školy. NAŠE škola, dovoluji si i po tak krátké době napsat, jelikož mě všichni velice výše přijali a cítím se zde dobře, je opravdu na krásném místě. Žáci mají možnost studovat hru na velké množství hudebních nástrojů, kolektivně tvořit v různých souborech a uskupeních, předvést se na mnoha koncertech. Co se týče právě pěveckého oddělení, tak pro mne byla novinkou pěvecká dílna, která se uskutečnila letos v lednu. Seznámili se zde všichni zpěváci, poslechli si navzájem své výkony a také byli někteří vybráni do okresního kola pěvecké soutěže,

které se uskuteční 22.2. s možností dalšího postupu do kola krajského. Další úžasnou možností, jak naši žáci mohou lépe a na vlastní kůži vyzkoušet, jaký je muzikantský život, je právě připravovaný muzikál Stvoření světa. Dochází ke spolupráci mezi všemi obory, už nevystupují žáci sami za sebe, ale musí se předlet všichni společně na co nejlepší výkon. Určitě si nenechte představení ujít, uvidíte se tam!

Bc. Nikola Hovorková, DiS.

Jaké akce jsme pro vás přichystali v únoru?

2.2.	Pololetní prázdniny	
1.-4.2.	Soustředění Symfonického orchestru školy v Prostředním mlýně	
8.2. 15,30	Galerie OMaG Jičín	Vernisáž - účinkuje literárně dramatický obor
8.2. 18,00	Porotní sál	Koncert žáků smyčcového oddělení
12.2. 16,00	Porotní sál	Koncert klavírní třídy p. uč. R. Krchňákové
13.2. 15,30	Jičín	Masopustní průvod
14.2. 16,30	Porotní sál	III. Interní koncert žáků hudebního oboru
15.2. 8,30-16,00	Porotní sál	okresní kolo soutěže MŠMT ve hře na dechové nástroje
17.2. dopoledne	Obřadní síň	Vítání občánků za účasti žáků hudebního oboru
19.2. 14,00	Porotní sál	Hudební dílna žáků klavírního oddělení
19.2. 17,00	Sál spořitelny v Sobotce	Koncert žáků kytarového oddělení žáků místní pobočky
21.2. 18,00	Porotní sál	Koncert žáků kytarového oddělení v Jičíně
22.2. 9,00-14,00	Porotní sál	okresní kolo soutěže MŠMT ve zpěvu
1.3. 18,00	Porotní sál	Koncert žáků dechového oddělení
5.-9.3.	Jarní prázdniny	

Oddělení strunných nástrojů

Strunné oddělení čekají v únoru, tedy po ukončení prvního pololetí, změny v personálním obsazení pedagogů. Na rodičovskou dovolenou odchází harfenistka, paní učitelka **Kamila Jozová**. Její vyučovací úvazek převezme nová paní učitelka **Pavla Novotná**. S výukou hry na basovou a elektrickou kytaru končí také pan učitel **Matěj Cejchan**. Jeho kroky směřují k profesionální dráze hráče v kapele Krusipůsk. Víme, že jeho pedagogická práce zanechala na jeho žácích naší školy nesmazatelné stopy, přejeme mu však mnoho úspěchů v jeho profesionální dráze i soukromém životě.

Hře na elektrickou kytaru bude od pololetí vyučovat pan učitel **Jan Rýznar**. Přebírá i vedení žákovské kapely Brother For Fun. Nově hře na basovou kytaru bude vyučovat pan učitel **František Komárek**. Někteří žáci ze třídy paní učitelky Ivany Velebné společně s vyučující, od 9. 2. do neděle 11. 2., navštívili kurz kytarových doprovodů písní,

pod vedením učitele Rostislava Coufala. Kurz bude probíhat v Ledči nad Orlicí.

Týden poté, od pátku 16. 2. do neděle 18. 2. jedou na soustředění oba kytarové soubory, jičínský Kytarový orchestr a sobotcecký Kytarový soubor. Povede je paní učitelka Hana Botková. Soustředění bude probíhat v Pensionu Bílý dům v Libuni.

Žáci kytarových tříd si zahrají na koncertech pod názvem „Kytarový podvečer“. Sobotka má koncert v pondělí 19. 2. 2018 od 17. hodin v sále Spořitelny. V Jičíně se uskuteční koncert pod tímto názvem ve středu 21. 2. 2018 od 18. hodin v Porotním sále jičínského zámku.

Hana Botková DiS

Adventní zpěvohraní - ohlédnutí

Tento článek se do minulých ZUŠkovinek nevešel, ale určitě stojí za zveřejnění...

Adventní zpěvohraní

Informaci o Zpěvohraní jsme se dozvěděli v knihovně V. Čtvrťka v Jičíně od tutoryky (vedoucí kurzu) paní Dědečkové při jednom z kurzů Virtuální univerzity třetího věku. S radostí jsme nabídku zúčastnit se přijali. Vedla nás Regina Krchňáková - učitelka ZUŠ. Při třech setkáních jsme se naučili vánoční koledy nejen zpívat, ale i doprovázet na hudební nástroje a tančit, na některé z nich. Bylo to zábavné. Překvapením pro nás bylo závěrečné zpívání s dětmi ze ZUŠ na začátek adventu. Bylo to úžasné, děti i my jsme se krásně bavili. Těšíme se na pokračování.

Stanislava Berná a Lenka Krušinová

Jaké to je, když společně muzicírují dvě generace - děti a senioři? Jedním slovem báječné. 29. listopadu 2017 bylo v učebně Hudební kultury živo a veselo. Na začátku, aby z dospěláků opadla nervozita, zazpívaly děti z Hudbánek několik písní z dílny Jiřího Závky a Pavla Jurkoviče a přidaly pár vtipných veršovanék oživených pohybem a hrou na tělo. Děti byly bezprostřední a právě tato spontánnost naše hosty hezky uvolnila. Společně jsme si pak zazpívali méně známé koledy, jako Pásli sme ovečky, Dej Bůh štěstí,

Sedí vrabček na pilíři nebo Na koladu jsme přišli k vám. Děti naučily seniory rytmické doprovody na nástroje Orffova instrumentáře a dospěláci pak na oplátku rytmicko - pohybovou tleskačku s čarovným textem Zigali, bugali, sa sa. Přestože sv. Martin už dávno přijel na bílém koni, věnovali jsme mu malou vzpomínku v písni Jede Martin na koníčku, jejíž text připomněl, že nejkrásnější svátky roku jsou na dosah. Když tento velký sbor pak zapěl zvonečkovou Ding, dong, bell, myslím, že jsme všichni cítili kouzelný dotek Vánoc. A jaké by to byly Vánoce bez cukroví?

Protože v ZUŠ v Jičíně je všechno možné, upekli jsme hudební perníčky přímo při našem zpěvohraní. Původně jsem myslela, že budou imaginární, ale jsou věci mezi nebem a zemí, které prostě fungují. Když jsme „dopekli“, jedna paní, k velké radosti dětí, vydala pytlíky s opravdickými perníčky. Sladká tečka na závěr krásného zpěvového odpoledne. K Adventu patří vzájemné obdarování. Adventní zpěvohraní bylo dárkem. Věřím, že takové propojení generací nezůstane jediným, ale že se děti se seniory setkají třeba na nějaké jarní hudební dílně.

Regina Krchňáková,

